

Tidsskriftet
DEN NORSKE LEGEFORENING

Inge Bjørn Brekke

MINNEORD

DAGFINN ALBRECHTSEN

ØYSTEIN H. BENTDAL

ANSTEIN BERGAN

ARNT JAKOBSEN

PÅL-DAG LINE

PER F. PFEFFER

GUNNAR SØDAL

Vår gode kollega professor dr.med. Inge Bjørn Brekke døde etter en kort tids sykdom den 1. juli, snart 80 år gammel. Han var født 27. august 1938 i Hareid, tok artium i Volda og studerte medisin i Marburg i Tyskland med eksamen i 1965.

Etter turnustjeneste på Mosjøen sykehus og Selje distrikt drev Inge privatpraksis på Nesodden fra 1969 til 1971.

Inges kirurgiske karriere startet på Legevakten i Oslo, Martina Hansens Hospital og Sentralsykehuset i Tønsberg. I 1976 ble han ansatt ved kirurgisk avdeling B på Rikshospitalet. Året etter startet han et forskningsarbeid ved Institutt for kirurgisk forskning på Rikshospitalet, hvor han utførte pancreatransplantasjon på rotter. Arbeidet, som besto i å studere langtidseffekten av okklusjon av pancreasgangen på insulinproduksjonen, ble godkjent som en del av den medisinske doktorgraden ved Universitetet i Oslo i 1983.

Inges eksperimentelle pionerarbeid, som krevet svært avansert mikrokirurgisk teknikk, ledet til etableringen av nasjonale kurs i mikrokirurgi som har vært av stor betydning for utdanning av kirurger i Norge.

Nyretransplantasjonsvirksomheten i Norge som stadig vokste, ble under daværende sjef, professor Audun Flatmark, sentralisert til kirurgisk avdeling B i 1983. Inge ble ansatt som overlege ved avdelingen samme år. Hans hovedinteresse var pancreatransplantasjon hos pasienter med diabetes som hadde fått senkomplikasjoner i form av uremi. Det året gjennomførte han Norges første pankreatransplantasjon kombinert med samtidig nyretransplantasjon, som har satt standard for mange. Rikshospitalet var i mange år det 4.

største senter for pancreastransplantasjon i verden.

Inge var en svært dyktig kirurg og forsker. Inge ble seksjonsoverlege for transplantasjon i 1995 og professor i 2001. Under hans ledelse ble transplantasjonsaktiviteten betydelig utvidet. Han introduserte forbedret kirurgisk teknikk for levertransplantasjon som reduserte komplikasjonsrisiko og bedret resultatene. Hans innsats var avgjørende for at Rikshospitalet ble et ledende senter for transplantasjon til det beste for meget syke pasienter.

Inge ledet det viktige arbeidet med organdonasjon i Norsk ressursgruppe for organdonasjon (NOROD) i mange år og tok del i det nordiske samarbeidet som styremedlem i Scandiatransplant i årene 1993–99.

Vi minnes Inge som et godt menneske som alltid stilte opp for pasientene. Våre tanker går nå til hans kone Marit, barna Katrine, Inge, Helene og Cornelia og deres familier. Vi lyser fred over Inges minne.

På vegne av tidligere kolleger

Publisert: 17. september 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0601
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no